

حسین اسلامی

مقاله‌رسیده

آیا علم به تنهائی می‌تواند بشرطی را نجات دهد؟

در واقع علم امر و زیجای اینکه وسیله‌سازنده فرد و اجتماعی شری‌باشد اکنون بصورت وسیله‌ای مخرب و ویرانگر و عامل نایبودی سعادت بشری در آمده و بسان چراغی شده است در دست راهزنی بهنگام شب که باداشتن چراغ، بیشتر توائی پیدا کرده است که دستبرد با موال مردم بزند.

اروپاییان انتظار داشتند که پیشرفت علم، مدینه فاضله‌ای را که فیلسوف بر جسته و معروف یونانی (افلاطون) آن را در خیال خوبیش ترسیم کرده بود بزودی برای مردم غرب به ارمغان بیاورد. اما متناسفانه با آنکه هلم بمدارجی از ترقی و تعالی رسید، نه تنها مدینه فاضله‌ای که انتظارش را می‌کشیدند بوجود نیامد، بلکه بر عکس مدینه رذائل و محیطی دیو و دپرورد بر ایشان بوجود آورد.

در اجتماع متعدد کنونی که علم در اوچ پیشرفت و ترقی است و اغلب افراد آن تحصیل کرده‌اند،

گرچه پیشرفت علوم طبیعی، پژوهشمندان قرن یستم را بظاهر از خرافات و تاریکیهای قرون وسطائی نجات بخشید و توanst عصر صنعتی را ایجاد کند و بشر در سایه ترقی علم و تکنیک بزرگی بهتری برسد و گرچه علم توanst بشر را تاحدوی از ییماریهای صعب العلاج رهانی بخشد و او را بر سرمایه‌های خدادادی در دل طبیعت و منابع ثروت ذیرنیمی و دریائی حاکم و مسلط گرداندو آسمانهارا جولا نگاه او قرار دهد اما چنین علمی چون در مسیر پیشرفت خود عاری از تعلیم اخلاقی است و بدون حمایت و پشتونه معنویت و مذهب پیش می‌رود با این بست شدیدی رو برو شده است و این بن بست علی رغم خوشبینی و امیدواری به آینده و دور نمای زیبای پیشرفت علم و صنعت، بصورت نارضایتی و نا آرامی، احساس تیره بختی شدید در میان طبقات مختلف مردم قرن یستم بطور محسوس مشاهده می‌شود.

آلمان اولين کسی است که دفتر مشاوره تلفنی تاسیس کرد تا هر کس قصد خودکشی دارد بوسیله تلفن با او تماس بگیرد و مشورت کند. وی علت اصلی خودکشی رایماری روانی و افسردگی و مانند آن می‌داند^(۱) هم‌اکنون در جوامع غربی خبر خواهی و عاطفه انسان‌دوستی رخت بر سته هلاقت و روابط دوستانه خانوادگی و فamilی از هم گسبخته است، کارها و فعالیت‌های خارج از خانه سبب شده والدین فراغت و امکان نداشته باشند تا به وضع زندگی و تربیت فرزندان شود برسند و جوایگوی نیازمندی‌های واقعی آنها باشند، اعضای یک خانواده رفاقتاریگانه با یکدیگر دارند و مهر و عاطفه پدر و فرزندی کاهش یافته است. بدیهی است جوانان و فرزندان چین و الیانی چون احساس یگانگی و بین‌بانی می‌کنند و با کمبود محبت والدین روپر و هستند مسلم است که به راههای انحرافی و سقوط گرایش پیدا می‌کنند و عناصری فاسد پارسی آیند و پیدایش باندهای جوانان تبیه کار در آنسامان موید مطلب فوق است.

یکی دیگر از شانه‌های درمان‌گی علم (عاری از معنویت و مذهب) اصلاح فرد و جامعه، طفیان و عصیان روزافرون جوانان اجتماعات مالک باصطلاح پیشرفت، بویژه آمریکا و اروپا است و این دلیل بارزی است بر ضد تمدن ماشینی و تاراضی از زندگی توخالی در هیری، انسانها.

طفیانها و عصیانگری جوانان غربی بر ضد تمدن، اکنون بصورت هیئت‌گری، ایجاد باندهای تبهکاری، گانگستری، انحرافات جنسی، رواز و ردن به موارد

مشاهده می‌شود که دوشادوش پیشرفت محیر العقول صنعت و تکنولوژی، مقاصد اخلاقی و آلدگی هم در حال پیشرفت و گسترش است، فساد اخلاق در اجتماعات مذکور، چنان بازارش رونق گرفته و اشاعه پیدا کرده است که زندگی را ملاحت بار ساخته است بطوری که عده‌ای مرگ را برآن ترجیح میدهند. چنانکه در جوامع آمریکا، فرانسه، انگلستان، آلمان، و سوئیس و سایر کشورهای اروپائی که از لحاظ رفاه زندگی در سطح برتری قرار گرفته‌اند و همچنین علم و دانش سیر تکاملی را پیموده است، میزان اتحاد و خودکشی روبه‌افزايش است، بله خانمان‌سوز خودکشی که نشانه کاملی است از ناخشنودی و عدم رضایت از زندگی خشک و سرد مادی و فاقد معنویت، اکنون بسان یک مرض و اگر قسم اعظم اجتماعات اروپا و آمریکا را فراگرفته است.

در اینجا آماری از اتحاد که نشان دهنده چنگونگی سیر صعودی این خطراست، نقل می‌شود: « فقط در آلمان غربی هر سال ۱۰/۰۰۰ نفر دست بخودکشی می‌زنند، در برلن غربی هر سال در حدود ۱۰۰۰ نفر دست بخودکشی می‌زنند، هر روز بیش از ۵ نفر بدکسر « کلاوس توماس »، یکی از روانپزشکان تلفن می‌کنند و درباره میل به خودکشی پابه‌مشورت می‌پردازند. دکتر توماس یکی از روانپزشکانی است که تا کنون تحقیقات فراوان درباره خودکشی در کشور های مختلف جهان به عمل آورده و مشاهدات خود را به صورت کتابی در آورده است دکتر « توماس » در

پاسخهای ارزنده‌ای برای صنعتی شدن کشورهادر بردارند امام‌سائی که اکنون با آن مواجهیم از آن مسائلی نیستند که پاسخ‌آنها را بتوان در آزمایشگاه یافت، مسائل مامعنوی است و علم نمی‌تواند به مسائل معنوی‌ما «پاسخ‌دهد» دانشمند مزبور در جای دیگر می‌گوید:

«واقعیت‌های تاریخی نشان میدهد که تمدن‌هایی که فقط روی وسائل مادی تکیه کرده‌اند نابود شده‌اند».

جامعه‌شناس غربی (گرین) می‌گوید: «پیشرفت تمدن فلی بهبهای از دستدادن خوشبختی پسر صورت می‌گیرد، از این‌جهت قدر تمدن پیش میرود احساس گناه انسان‌بیز افزایش می‌یابد» (۱)

رئیس جمهور سنگال (لئو پول سنگور) طی مصاحبه‌ای با نویسنده مجله فرانسوی (لوپان) می‌گوید: «هرچه مردم در کشورهای اروپائی نرومندتر و مرفه‌تر باشند قلب و روح خشن‌تر و بی‌عاطه‌تری می‌یابند» (۲)

و این اعتراضات بخوبی می‌تواند نشان دهدندۀ این حقیقت باشد که علم امروز، باهمه پیشرفت‌ها پیش، نمی‌تواند در اصلاح فرد و جامعه، به‌تهائی، مؤثر واقع شود. و باید علم همراه مذهب و معنویات، به ارشاد و به‌سازی زندگی جوامع بشری، پردازد.

مcludر، تشکیل ذیرزمینی‌های فساد در اجتماعات شان، مجسم شده‌است.

پیرحمی و خشونت، خودخواهی، نفع‌پرستی، حرص و آذ در جمع کردن ثروت در جوامع اروپا و امریکا به‌حد احلا رسیده است در جوامع صنعتی خودخواهی و نفع‌پرستی برهمه شئون زندگی حق تقدم دارد و اخلاقیات، معنویات و مذهب، و... ملای خودخواهی و نفع‌پرستی آنها شده است؛ ایجاد جنگهای ویرانگر و نابود‌کننده بخوبی نشان داده است که چگونه انسانیت و انساندوستی و خیر-اندیشی و معنویات در دره‌های زرف خود‌پرستی و مادیگری سقوط کرده است.

نمونه‌های بالا نمایانگر این حقیقت است که رفاه مادی به‌تهائی قادر نیست بشر را از هر حیث کامیاب گردداند و خوشبختی و بهزیستی ایده‌آلی را برای اوتامین‌کنده‌بلکه پیشرفت علم و رفاه مادی فاقد اخلاقیات و معنویات و ایمان بخداد، و سیله‌وسیی شده که بشردا بسوی تنزل و انحطاط و تباہی ها بکشاند. روشنگران و دانشمندان بر جسته جوامع غربی هم احساس خطر کرده‌اند و صریحاً هم باین خطر پیشرفت علوم طبیعی و تمدن خالی از معنویت اهتراف دارند. مورخ معروف معاصر انگلیسی «آرنولد» تواین‌بی می‌گوید: «پیشرفت‌های علمی اخیر

۱ - مقاله جامعه و شخصیت تواین‌بی: «گ - اسمنوف» (مجله نگین ۳۰ بهمن ۱۳۵۲ سال‌نهم)

۲ - مجله فردوسی سال‌بیست و پنجم شماره (۱۱۴۹)

جهت نمی تواند دنک و قیافه پاداش داشته باشد.

مثلاً احترام یک آفریقائی به آفریقائی دیگر که باهم بستگی خویشاوندی دارند، درین این که یک عمل بسیار خوبی است ولی در ظاهر ارتباطی به پایمیر ندارد تا پایمیر پس از نفی درخواست هر نوع اجر، یک چنین مزدی از مردم بخواهد.

و به عبارت دیگر اگر مقصود این جمله این بود که مسلمانان باهم به یک فریضه الهی به نام صلنه رحم عمل کنند، این مطلب در آیات دیگر گفته شده است و دیگر نیاز نداشت که این حقیقت را با این جمله دور از فهم عمومی بیان کند.

خلاصه: دوستی باخاندان رسالت طریق و وسیله هدایت و مایه عمل بهمن رسالت است و در حقیقت همانطور که در آیه دیگر فرموده است «قل ما سالکم من اجر فهول کم» (۲) «بگوهر پاداشی از شما خواسته ام برای شما و به نفع شما است» بر حسب ظاهر اجر و مزدی برای پادراست ولی در حقیقت هدف، فراهم ساختن هدایت است ویدا کردن راه بهسوی خدا است زیرا دوستی این خدا ندان مایه پاکی و ایمان و اخلاص است که قرآن آن را در آیه دیگر به صورت مزد طلیبه است آنچه که فرمود: «قل ما سالکم علیه من اجر الامن اتخاذ الی ربه سیلا» (۳): «مزدی نمی خواهم جز کسی را که برای خداداهی پیدا کند» اکنون که مفاد آن بروشن گردید لازم است به برخی از شوالاتی که بی رامون آبه مطرح میگردد پاسخ بگوییم.

پیه در شماره آینده

تا اینجا با معانی مفردات آیه آشنا شدیم و روشن گردید که مودت در قریبی، معنایی جزدستی و قرابت و خویشاوندی ندارد و این راه مفاد آیه نیز روشن گردید.

در این جامیکن است گفته شود که: ظاهر آیه جزای نیست که پایمیر نسبت به خویشاوندان در خواست محبت کرده است ولی از کجا معلوم که مقصود از آن، خویشاوندان خود پایمیر است، شاید مقصود این است که هرفردی به خویشاوندان خود مهر ورزد.

پاسخ: جای بحث نیست که آنچه پایمیر در این آیه و مشابه آن خواسته است، اجر واقعی نیست زیرا اجر واقعی و حقیقی پایمیر بر عهده خدا است و شعار تمام پایمیر این است که «ان اجری الاعلى رب العالمین»: «اجر و مزد من با پروردگار جهان ایان است» (۱) بلکه این یک درخواست فوق العاده است که به صورت ظاهر پاداش شمرده شده است ولی در باطن به نفع مردم و مایه سعادت و هدایت آنها است زیرا دوستی باخاندان پایمیر مایه نجات و موجب هدایت انسانها است و آنان به حکم حدیث متواتر، «کشتن نجات» می باشند.

بنابراین چون این کار رنگ اجر و قیافه پاداش دارد (هر چند در باطن پاداش نیست) نمی توان گفت که مقصود از آن محبت هرفردی به بستگان خود (بمنی صلنه رحم) است زیرا چنین عملی هرچه هم مستحق باشد هرگز اراده تابعی به پایمیر ندارد اذ این

۱- سوره شراء آیه ۱۰۹

۲- به سوره های بقره، ۸۳، ۱۷۷، ۳۶، نساء، ۸، ۱۵۲، افال، ۴۱، مائدہ، ۶۰، انعام، ۱۱۳،

تحل، ۹۰، اسراء، ۲۶، نور، ۳۸، فاطر، ۱۸، حشر، ۷، مراجعت شود ۳- فرقان، ۵۷